

ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ 2013

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

ΜΑΘΗΜΑ: ΛΑΤΙΝΙΚΑ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗΣ

A. ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΙΣ

Στους εμφύλιους πολέμους όλα είναι αξιοθρήνητα, αλλά τίποτε δεν είναι πιο αξιοθρήνητο από την ίδια τη νίκη: αυτή κάνει τους νικητές αγριότερους και πιο αχαλίνωτους, ώστε, ακόμη και αν δεν είναι τέτοιοι από τη φύση τους, να πιέζονται από ανάγκη να είναι. Πράγματι, η έκβαση των εμφύλιων πολέμων είναι πάντοτε τέτοια, ώστε να γίνονται όχι μόνο αυτά, τα οποία θέλει ο νικητής, αλλά ακόμη, ώστε ο νικητής να κάνει το χατίρι εκείνων, με τη βοήθεια των οποίων κερδήθηκε η νίκη. (ΚΕΙΜΕΝΟ 37)

Ενεργώντας κάτω από την επιρροή αυτών πολλοί, όχι μόνο αχρείοι αλλά και άπειροι, εάν τον είχα τιμωρήσει, θα έλεγαν ότι αυτό έγινε με σκληρότητα και τυραννικά. Τώρα καταλαβαίνω ότι, εάν αυτός φτάσει στο στρατόπεδο του Μάνλιου, όπου κατευθύνεται, κανείς δε θα είναι τόσο ανόητος, που να μη βλέπει ότι έγινε συνομωσία, κανένας τόσο αχρείος, που να μην το ομολογήσει. (ΚΕΙΜΕΝΟ 42)

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

B1.

bellum civile
miserrimum
ipsum
victoribus
feroci
talis
exitu
earum
auxilium
auctoritas
plus
huic
castrorum
stultam

B2.

reddidit
sunto
cogeretur
faciendum
vult
obsequentur
peperisti
animadversum / animadversu
dixerint
intellexisse
perveniebatis

indende
vidissemus
fatebuntur

Γ1α

miserius: κατηγορούμενο στο nihil μέσω του εννοούμενου est
ferociore: κατηγορούμενο στο victores μέσω του reddit
bellorum: γενική υποκειμενική στο exitus
iis: αντικείμενο στο obsequatur
id: υποκείμενο στο απαρέμφατο factum esse (ετεροπροσωπία)
fore : ειδικό απαρέμφατο, αντικείμενο στο intellego
coniurationem: υποκείμενο στο απαρέμφατο esse factam

Γ1β

in bellis civillibus: in bellis, quae civilia sunt

Γ1γ

Cicero scripsit bellorum enim civilium exitus tales **esse** semper, ut non solum ea **fierent**, quae **vellet** victor, sed etiam ut victor **obsequeretur** iis, quorum auxilio victoria **parta** esset.

Γ2α

etiamsi ... non sint: είναι δευτερεύουσα **παραχωρητική** πρόταση, **εκφράζει μια υποθετική κατάσταση, που, κι αν δεχτούμε ότι αληθεύει, δεν αναιρείται το περιεχόμενο της προσδιοριζόμενης πρότασης**, εισάγεται με τον παραχωρητικό σύνδεσμο etiamsi, εκφέρεται με υποτακτική ενεστώτα, γιατί εξαρτάται από αρκτικό χρόνο και δηλώνει το σύγχρονο στο παρόν.

Γ2β

quae velit victor: είναι δευτερεύουσα **αναφορική** πρόταση, **προσδιοριστική** στο ea, εισάγεται με την αναφορική αντωνυμία quae, εκφέρεται **με υποτακτική, λόγω έλξης από την προηγούμενη υποτακτική (fiant)**, χρόνου ενεστώτα, γιατί εξαρτάται από αρκτικό χρόνο και δηλώνει το σύγχρονο στο παρόν. Κανονικά έπρεπε να ήταν vult (οριστική ΕΝΣ) και να δηλώνει το πραγματικό.

Γ2γ

Υποθετικός λόγος:

υπόθεση – **si iste ... pervenerit**,

απόδοση – **fore.... fore**

Έχουμε δηλαδή, υπόθεση: si + υποτακτική παρακειμένου

□□□□□□□

απόδοση: απαρέμφατο μέλλοντα

Πρόκειται για **σύνθετο** (2 αποδόσεις) **εξαρτημένο υποθετικό λόγο της ανοιχτής υπόθεσης στο μέλλον.**

Ανεξάρτητος λόγος :

υπόθεση – **si iste ... pervenerit**, (οριστική Συντ. Μέλλοντα)

απόδοση – **eriterit.....**(οριστική μέλλοντα)

Υπόθεση δυνατή ή πιθανή στο παρόν - μέλλον:

υπόθεση – **si iste ... perveniat**, (υποτακτική ενεστώτα)

απόδοση – **sitsit.....**(υποτακτική ενεστώτα)